

(המשך עמוד 6)

או פקיד שליחות? כל אלה ודומיהם, ה' ג'ובניקים, שהפכו הכוח הדומיננטי בצבא, הם האחראים להרס המישמעת.

הראיתם רס"ר, טבח, אפסנאי או שק"מיסט ללא דובון? ללא מקרר בחדר ריהם, או שאר מתורות שאינם עומדים לרשות החייל הקרבי? האם לא שמעתם על "ארוחות הנחיתות" בצבא? דווקא ה' ג'ובניקים הגונים מהם, בעוד האחרים נא' לצים להסתפק במנות קרב. מה שעושה הרמטכ"ל הוא זריית-חול בעיני האנשים. חולצה מכופתרת אינה ערובה למישמעת.

בנימין שירי-אנקורי, כפר-סבא

הגלותיות של שמיר

ברצוני להודות באמצעותכם לעורכי מטריר, על ששיבצו במהדרות יום שיש של עיתונם (מיום 16.6.78) את מאמרו של ח"כ משה שמיר, "סאדאת בעיניים פקוחות". אין ספק — עיני נפקחו! סרבתי בעקשנות להאמין עד היום שכאלו נמצאים ביננו. השבתי שהם נמצאים רק אי"שם במחשכי סימטות מחנות-הפליטים בביירות. איך מגיע אדם שגדל בהכרה יהודית עצמאית וגאה לצורת מחשבה גלותית כל-כך? ה' פחד נשקף מעיני ה"פקוחות" של משה שמיר — פאראנויה ממש. איני רואה מקום להיכנס לוויכוח ענייני עם דעותיו, ולא מתוך התחמקות אלא מאותה סיבה עצמה שהוא אינו מוכן להתווכח עם הקיצונים באש"ף.

אולם איני יכול להתאפק מלומר ששיא הטיפשות, הצביעות ועוותי-המצח במאמרו הם שאדם הדוגל בשלילת זכויות האזרח המינימאליות מכשני מיליון בני-אדם הנש' לטים על ידו, דווקא הוא מתימר להגן על זכויותיהם של אזרחי מצרים. ואולי כדי לסיים את מאמרו בנימה הומוריסטית, הוא חוקף את עיתונאי מצריים על שכינו את

בגין "היטלר חדש". כאן לא יכולתי להת' אפק. צחקתי. צחק עד דמעות! ג'די שפה, גבעתיים

יווה אביבה

בקשר לזיכיון המתעורר מדי פעם כי עיתונכם לגבי האדם המתאים להנחות את מופע הארוויזיון שיתקיים בשנה הבאה בירושלים, ברצוני להציע לתפקיד ייצוגי זה את השחקנית אביבה מרקס. מתוך הא'

אביבה מרכס

זנה לה מתוכניות-רדיו ומתוך צפייה בה בתוכניות טלוויזיה, נדמה לי שהיא האדם המתאים ביותר לתפקיד זה. נוסף על הופעתה החיצונית המרשימה ניהנה אביבה מרקס בקסם אישי רב. ר' בהופעה תרבותית ביותר. לכל אלה יש להוסיף את שליטתה בעברית ובאנגלית וייתכן שאף בשפות אירופיות נוספות. אדיעזר עמיר, חיפה

על הבושה

קראתי בעיתון שהישראלי בוש לדווח על עצמים חשודים, מחשש שייראה פחדן ומגוחך בעיני הבריות. נושא עיטור-גבורה אמר שעשה את שעה, כי בוש לאכזב את חבריו. לי יש בושה משלי. אני שייך לעם צר-מצח ואופקים, הנתון בהזיית ימי-הביניים ובשלושים להולדתו סוגד לעדת עורבים שחורים, מהם ארוכי-פאה (יש דת, היכן המדינה?) הוואה בעולם אשר סביבנו עדת זדים ומשנאים.

כיהודי גאה וזקוף אני קם בבוקר בבוקר, ורואה שאיני עם, שאני שייך לאספסוף שבו אולי 5% אידיאליסטים; שמה שקרוי מדינת-ישראל איננו אלא פח-הזבל של יהדות העולם. הטובים כבר לא באים מזמן. האחרים בורחים מן המכשלה והחכמים לא באים. אנו נקודה לחה על מצפון היהדות העולמית ומיטרד לכל השאר. האם למיצבור קונפורמיסטים (ראיתם כמה כיפות סרוגות נוספו עם המהפך?) השרים שירי אלוה ומילחמה ייקרא עם? אני בוש.

למשלת ישראל אין בושה

אולי לכמה מהם יש בושה להתבייש לקום ולומר: היכן ההיגיון? (או שמא מתממש חזון אחרית-הימים, "וגר זאב עם כבש... ונער קטן נוהג בס...") כאשר ספורטאי נוטל גלולה אחת, הוא נזרק לכל חיו ממישחקי האליפות ומורחק מחיי הספורט. אך כאשר ראש-משלה גדוש תרופות, סמים והזיות, מתפקד ב-אופן מסוכן ומביש, מתביישים לומר לו: לך!

כשיש מוסר-נביאים, קורטיוזון ושאר-ירקות, מה שווה עולם הגויים ומה שווים הערבים? אז הבושה מתביישת, ואנחנו מתכו-ננים לעוד מילחמה.

אמר מי שאמר: אנטישמי הוא זה ששונא יהודים יותר משצריך. אני בוש לומר: אני מתחיל להסכים עימו.

על הנדיבות בפוליטיקה

"אנו חזקים משהיינו אי-פעם!" זאת הצהרה חביבה על קברניטי המדינה וגנרליה. ביטחון ישראל בנת-עינינו וקודש-קודשינו.

מי שחזק ונדיב, זוכה בתמורה שבעתיים. ההיסטוריה גדושה בדוגמות המורות כי מי שחסר נדיבות שילם על כך ביוקר. ה-נדיבות משתלמת. המצבים אינם סטאטיים. אין אנו שוכחים את המופתי הירושלמי, את מוצא וחברו, את מה שעשתה לנו גרמניה מחקנו מזיכרוננו. ואין אומה שעשתה לנו דבר נורא כגרמניה. בי-ג'י טבע את מושג "גרמניה האחרת", ומישפט אייכמן היה אקט הווידוי הגדול שבו ננעץ מסמר-השינאה בעברית ובאנגלית הצורך שנשרף והיה לאפר (או, לגבי יהודי טהור — אקט אייכמן היה אקט תרנגולת-הכפרות).

יש האומרים: "לא שכחנו". ראה יד ושם, יום-השואה ועוד אתרים טורייסטיים. השואה נמכרת על-ידינו, כשם שבעלי-מום למיניהם מוכרים את מומם בפיתחי המיקדשים (אלה שאינם בעלי-מום מסתכלים הצידה, לא נעים ומשלמים. משלמים הרבה). ולמען, "גרמניה האחרת" קיבלנו כסף מלא. כסף לא מסריח, שבנה במידה רבה את ישראל ובה גרמניה עם יחסים דיפלומטיים ומיס-חריים עם ישראל. טוריזם הדדי. איש אינו חושב עוד שגרמניה תקום ונלנו להשמידנו, וזאת למרות שעדיין חיים מאות אלפים של נאצים-לשעבר, שחלק מהם אף מעריץ את מדינת-ישראל. הערבים מעולם לא בנו לנו מחנות-ריכוז. הם לא השתמשו על יהודים ב"ציקלון ב'". בהיסטוריה נרשמו פרקים של ידידות והבנה בין ערבים ויהודים, כפי שמעולם לא היו עם עם אירופאי כלשהו.

מדוע לא יקום הישראלי הנאור ויאמר: "פלסטין אחרת" או "פאן-איסלאם אחר"? היה מה שהיה. אלו שכנינו, לטוב ולרע. הבה נעשה לטוב. עם כל הסתייגויות מאנוואר אל-סאדאת, האם לא היה בואו לישראל יכול שמש אותו מנוף של הדדיות? וכי אין בפוליטיקה אותו שקר קטן שעליו נבנית אמת גדולה (האם באמת אמר טרומפלדור "טוב למות בעד ארצנו?")

מה עם קצת נדיבות? פחות ידעות קדומות ותשובות מוכנות על שאלות נשאלות. דומה שהנדיב האחרון בהיסטוריה של עם ישראל היה שאול בן-קיש, שחנן את אגו מלך עמלק. שמואל הנביא (איש "גוש אמונים") קרע מעילו. שאול שילם ביוקר. מאז, פסה נדיבות במדיניות בעם ישראל.

יגאל תומרקין, תל-אביב

היו: החלפתו של משטר החלוקה של המפלגות הציוניות במשטר דמוקרטי-חוקתי; ביטול התלות במגביות ובמנגנוני נים; מדינה חילונית — הפרדת הדת מה מדינה; שלום; פירוט וסולידאריות מורח-תיכונית, ישראלית-ערבית, יהודית-נוצרית מוסלמית. המשטר החדש דגל בניטרליות מדינית, איי-התודות במילחמה הקרה ו-מדיניות ישראלית עצמאית, לאומית, פא-טריוטית, אנטי-גזענית, דמוקרטית וחופי-שית.

את הדחיפה העיקרית להקמתו של ה' מישטר החדש נתנו האירועים במורה ה' תיכון, בשנת 1959, שהיו גם המניע ל' הקמתה של מיפלגה קטנה אחרת, "הפעולה השמית" בה השתתפו עורכי העולם הזה, נתן ילינר, בועז עברון ואחרים. בעוד ש,הפעולה השמית" נועדה להיות מיפלגת-עילית קטנה, שאף המשטר החדש להיות מפלגת המונים — ונכשל.

גם בפריטים אחרים לא דייקה הכתבה (המשך עמוד 18)

תמיר והגברת הזקנה

רק חלק קטן מקוראי השבועון מתמצ-אים ב"זיגזגים" של מי שמכהן היום כשר-המישפטים בממשלת הכיבוש, הסיפוח ו-הנישול — אלה שקראו את הסיפור ה' מרתק "תמיר והזקנה" בעולם הזה אולי יפועו לסבור שהמישטר החדש היה מיפ-לגה ימנית, כמיפלגות אחרות שהשר ה' נכבד עמד בראשן או במרכזן. (שמואל תמיר היה בתנועת החירות, הקים את המשטר החדש, חזר לתנועת החירות, פרש והקים את המרכז החופשי ועתה הוא כי מפלגת הדמוקרטית לשינוי).

המשטר החדש הוקם בשנת 1960 ובהנהי גתו השתתפו, בין השאר, אורחים שעמדו, אחרי-כך, בראש מתנה השלום בישראל: דוד ארנפלד ז"ל, פרץ עופר וה"מ — ש' הצטרפו בשנת 1965 למקימי תנועת העולם הזה — כוח חדש; הפרופסור ישעיהו ליבוביץ'; העיתונאי והפירסומאי אורי סלע ורבים אחרים.

המטרות המדיניות של המשטר החדש

להציל את אייבי

מכתב גלוי לבגין

אדוני ראש-הממשלה, לפני כשעה חזרתי נרגש מערב ההודות עם אייבי נתן בכיכר מלכי-ישראל בתל-אביב. רק עתה הבינתי מה מקדיש אייבי נתן למען האירדיאל שלו — ושל מי לא. בעצם — למען השלום! אייבי מקדיש, זוכה את בריאותו ואולי, חס וחלילה, את חייו, אייבי, לאחר שלושים ימי-צום, נראה לי חלש מאד במובן הגופני, ועם זאת, חזק מאד רוחנית. אייבי מקרין אל סביבתו מין אור פנימי נגלה ופלאי, אולי משום שהוא מאמין, משום שהוא מוכן לתת מעצמו למען אחרים, מתוך האמונה של כולם לחיות, להיות בשלום!

אדוני ראש-הממשלה, אני כותב אליך בלילה מזור מאין-ממנו. אחרי הצהריים היה זה יום שרבי, עם שמש ועם שמיים כחולים ועם שימחה בלב, ולא הבחנתי מתי חל השינוי הדראסטי האיום הזה, לאורך הוראי, לעננים שמסכים כרעע כזה כוכב זוהר ומאושר.

אדוני ראש-הממשלה, אינני יודע מדוע זה כתבתי לך על מוג'האוירי. אולי זה משום שאני נרגש לכתוב אל אישיות שאני מעריך ומכבד, ואולי זה מכיוון שמוג'האוירי מוכיר לי, למרבה הפליאה, את ה' אווירה, ואת השתלשלות העניינים בשיבת החרדים האחרונים ועוד קודם-לכן.

זכור לי, אדוני ראש-הממשלה, שהל' וזכחתי עם ידידים בשיחות-הסלון של ל' לות-השבת בנובמבר 77, אם אכן יבוא נשיא-מצרים לביקור בישראל אם לאו. זכורני, אדוני ראש-הממשלה, שעמדתי כמ נפגפתי בדילגוני ישראל ומצרים שם אידיוט ויחלתי והתפללתי, וקיוויתי, והא' מנתי, וקראתי שוב ושוב את ישעיה פרק ב', ויונת-השלום כבר עמדה לנחות, אך ברגע האחרון שינתה את כיוון טיסתה ואת יעדה, והתרחקה במהירות. אולי נחטפה על-ידי גורמים עויינים? מי היו גורמים אלה, אדוני ראש-הממשלה? שלפני זכורני, אדוני ראש-הממשלה, ביקשת מבני-עמך כי יתפללו עבורך, התפללתי, אולי ראש-הממשלה, התפללתי, התפללתי בכלי יישותי ובדבקות רבה. האמן לי, בשוכך

אדוני ראש-הממשלה, השעה היא אחת וחצי לאחר הצות, ואני עייף. עייף ממיל-חמות, עייף ממילים יפות ועוד יותר ממי-לים לא-יפות, עייף מאלומות, עייף מהז' דמנויות שהוחמצו, עייף מפוליטיקאים, ועייף בשל הזמן שעובר לנגד עיני מבלי ישאה בידי לעשות דבר-מה לשיפור המצב. אני הולך לישון, אדוני ראש-הממשלה, וזהי בריחה, אני יודע, אך איני רואה כל פתרון אחר לנגד עיני. לגביך, לעומת זאת, יש הרבה פתרונות: אחד מהם, הוא קריאתי אליך להפסיק לאלתר את כל ה' התנחלויות בשטחים שמחוץ לגבולות הקר' הירוק, והידוש שיחות-השלום!

אדוני ראש-הממשלה, חשוב על עתיד מדינת-ישראל, ועל עתיד העולם כולו, כי בידך הדבר, ובנפשנו!

בכירכת שלום ואהבה

דויד גור, נתניה